

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้ง
ในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น
People's Participation in Campaigning against Vote-buying and selling in Nong
ruea District Khon Kaen Province

พระนพรัตน์ นริสโร (สีมี)
PhaNopparat Narissaro (Simi)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus
Email: P_nopparats@hotmail.com

(Received: May 30, 2022/ Revised: January 11, 2023/ Accepted: June 30, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี คือเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนทั่วไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นจำนวน 67,911 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้สูตรของ Taro Yamane จึงได้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ f-test วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการให้ความรู้ประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.33 รองลงมาได้แก่ด้านการประชาสัมพันธ์การซื้อสิทธิขายเสียง ด้านการให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพ และด้านโทษของการซื้อสิทธิขายเสียง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 4.08 และ 3.71 ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; การซื้อสิทธิขายเสียง; หลักสุจริตธรรม

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of people's participation in the campaign against vote buying in Nong Ruea District. 2) Comparison of people's participation in the campaign against vote buying in Nong Ruea District. Khon Kaen It is an integrated research method. is quantitative and qualitative. The sample group is general people who have the right to vote living in Nong Ruea District. Khon Kaen province with a total of 67,911 people using random random sampling. By using Taro Yamane's formula, a sample of 400 people and 12 key informants were obtained. The tool used was a questionnaire. and interview form Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and f-test. Data were analyzed using a social science package program. Qualitative Research Division Data were analyzed using contextual content analysis techniques.

The research results were as follows:

1) The overall level of people's participation in campaigning against vote-buying and selling in Nong Ruea District, Khon Kaen Province, was statistically rated at a high level with a mean value of 4.10. All aspects were rated at a very high level when considering each aspect. The highest mean was seen in educating democracy (4.33), followed by public relations on vote-buying and selling, focusing on the rights and freedoms and disadvantages of vote-buying and selling (4.29, 4.08, and 3.71, respectively).

2) People of different ages and average monthly incomes participated differently in campaigning against vote-buying and selling with statistical significance at 0.05 level. Those with different educations and occupations indifferently participated in campaigning against vote-buying and selling.

Keywords: participation; vote-buying and selling; honesty

1. บทนำ

นับแต่ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา เป็นผลให้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญต่อการเมืองท้องถิ่น และต่อมามีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และ 2560 ก็ได้เพิ่มอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้น ผลจากการกระจายอำนาจของส่วนกลางที่ผ่านมา ส่งผลให้ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีลักษณะของการจัดการปกครองที่มีตัวแปรมาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้การเมืองเรื่องการเลือกตั้งขยายไปสู่การเมืองระดับท้องถิ่นมากขึ้น ประชาชนทั้งในเมืองและในชนบทต่างเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนในระดับต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าสู่การแข่งขันตามระบอบประชาธิปไตยทำให้อำนาจรัฐเปลี่ยนมือจากข้าราชการส่วนกลางที่ถือครองอำนาจมายาวนานไปสู่ผู้การเมืองท้องถิ่นทำให้เกิดการแข่งขันกันเพื่อเข้าชิงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้มข้นและรุนแรงยิ่งขึ้น อีกทั้งการที่ส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจต่างๆ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นก็ส่งผลให้การเมืองท้องถิ่นมีความตื่นตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็วและทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคลื่อนเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางของระบบการเมืองท้องถิ่นในระดับที่เข้มข้นมากขึ้น (จรัส สุวรรณมาลา, 2550: 90)

การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการปกครองท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญในทางการเมืองการปกครองของชุมชนต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งกล่าวในทางทฤษฎีและแนวความคิดทางปกครอง จะเห็นได้ว่า รัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการบริหารการปกครองของภูมิจำนวน (ธเนศวร์ เจริญเมือง อ้างใน ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2535 :6) การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนรู้จักท้องถิ่นการปกครองตนเอง (Self-Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน โดยเป็นการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยประชาชนออกเสียงประชามติ (Reference) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น และมีส่วนร่วมรับรู้ถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของ (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2539: 29) การที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ตัดสินใจเลือกผู้แทนของตน เข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น มีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาการเงินและการคลัง ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐและบทบัญญัติของกฎหมาย (นายชัชวาลย์ สุขหล้า, 2562: อัดสำเนา) ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถแบ่งออกเป็นสองด้าน คือ ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร กล่าวคือ ในด้านการเมืองการปกครองนั้นเป็นการปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่นได้หาทางสนองแก้ปัญหาด้วยตนเอง ด้วยกลไกการบริหารต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการ เป็นต้น (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2539: 32)

วิธีการซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้ง ตามความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า หัวคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ให้สิ่งของแก่ผู้เลือกตั้ง เช่น เสื้อผ้า ของใช้ ใ้เงิน ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น หัวคะแนนจะให้เงินประมาณคนละ 500 บาท ถึง 1,000 บาท และ 2,000 บาทมากกว่าการเลือกตั้ง สส. สว.

วิธีให้เงินได้ให้หลายครั้ง คืบใกล้วันเลือกตั้งก็จะให้เงินอีกเพื่อการย้ำความแน่นอน การให้อาหารแก่ผู้เลือกตั้ง เช่น ฆ่าวัว ฆ่าหมู แบ่งเนื้อวัวเนื้อหมู ให้ไปบริโภคก่อน นอกจากนี้มีการให้บริการ เช่น การนำหวัคเนนไปทัศนศึกษา ทั้งส่งพาหนะไปรับ-ส่งผู้เลือกตั้ง และให้ความช่วยเหลือไปร่วมงาน บวชนาคงานแต่งงาน งานศพ มีการพนันคู่แข่งขัน และนโยบายประชานิยม ของพรรคการเมืองถือว่าการซื้อสิทธิขายเสียงอีกวิธีหนึ่ง (วิไลวัจส์ กฤษณะ ภูติ, 2557: 64-75)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ออกมาต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงของประชาชนในการเลือกตั้งการเมืองในท้องถิ่นและการรณรงค์ของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองแต่ละคนนั้นมีผลต่อการเลือกนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อเข้าไปบริหารงานหรือไม่ อันจะส่งผลกระทบต่อชนกับนักการเมืองท้องถิ่นที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งต่อไป และเป็นประโยชน์กับนักการเมืองท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานในปัจจุบัน ทำให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสม และตรงกับความต้องการของประชาชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ ขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น” มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชาชนทั่วไป นักศึกษาและข้าราชการอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 67,911 คน โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 886) จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนจำนวน 400 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ พระสังฆาธิการ ข้าราชการ ในเขตอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 รูป/คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ ขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น” เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview)

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิในอำเภอหนองเรือจังหวัดขอนแก่น 44 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมีคำถามที่แน่นอน โดยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นตามหลักสุจริต 3 จำนวน 7 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) ความเหมาะสมทั่วไป รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ เนื้อหาปรับปรุงแก้ไข นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ตรวจสอบแก้ตามผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทำการทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ใช้วิธีการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.91

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะสำคัญทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาปัจจัยส่วนบุคคลสถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), และอธิบายถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น คือค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สถิติที-เทส (t-test) และ เอฟ-เทส (F-test) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น และการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ตามลำดับ

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.20 มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา) จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.80 มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.40

2. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด พบว่า ด้านการให้ความรู้ ประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมา คือ ด้านการประชาสัมพันธ์การซื้อสิทธิ์ขายเสียง ($\bar{X} = 4.29$) ด้านการให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพ ($\bar{X} = 4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านโทษของการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5. อภิปรายผล

การอภิปรายผลในครั้งนี้ผู้วิจัยจะได้นำประเด็นที่มีความสำคัญการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้งแก่ประชาชนปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักและเห็นถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากการขายเสียงการเผยแพร่ข่าวสารให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่การจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันหรือต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงเปิดเสรีทางความคิดจะทำให้ผู้บริหารทราบถึงความต้องการอย่างแท้จริงและนำไปสู่การกำหนดเป็นวาระของนโยบายเร่งด่วนอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุดส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการเมืองการ วิถีแก้ไขปัญหาการป้องกันกลไกการพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ และยุติธรรมปัญหาจะค่อยๆ ลดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุขรา โพธิสุข (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับมนตรี ทองรอด (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์การซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งท้องถิ่นมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น มีรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงหลากหลายวิธีและมีวิธีการใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ในส่วนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง คนที่มีความรู้ความเข้าใจและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้งท้องถิ่น ประเด็นของรูปแบบการหาเสียงของผู้สมัครยังใช้วิธีเดิมๆ อยู่จำพวกเอกสาร ใบปลิว โปสเตอร์ เวทีปราศรัยและปัจจัยการซื้อสิทธิขายเสียงนั้นเกิดจากการขาดความรู้เท่าถึงการณของประชาชน การเกื้อหนุนโดยระบบพวกพ้องระบบเครือญาติที่ยังมีอยู่ในสังคมชุมชนบท ทำให้ขาดการตัดสินใจอันตั้งอยู่ในอุดมการณ์ วิธีการแก้ไขคือ รัฐจำเป็นต้องส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตย ตลอดจนสร้างจิตสำนึกและทราบถึงบทบาทหน้าที่ของเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ สอดคล้องกับ อำนาจ อุ่นทอง และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงมีความสำคัญต่างกันคือผู้นำที่ผ่านการอบรมจากกรรมการเลือกตั้ง จะมีบทบาทที่สำคัญมากที่สุดเป็นความหวังของการเลือกตั้งแต่ละครั้งถ้ามีการพัฒนาอย่างเป็นระบบรองลงมาได้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ส่วน อสม. และ อปพร. จะมีบทบาทเท่า ๆ กันในส่วนปัญหาอุปสรรคในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงคือผู้มีอิทธิพลที่มักมีพฤติกรรมสะสมเงินนอกกฎหมายสังฆสมาคมอาวุธและกำลังพลเพื่อใช้อำนาจบีบบังคับชุมชนให้ผู้อื่นกระทำการหรือไม่กระทำการและการมีอำนาจรัฐที่อ่อนแอไม่จริงจึงปล่อยประละเลยให้ผู้มีอิทธิพลสร้างอาณาจักรไปทั่วส่วนประเด็นอื่น ๆ สอดคล้องกับธัญยธัช วิพัฒติพราว (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเคารพสิทธิและผู้อื่นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ อัจจิมา ไกรพันธ์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การสร้างกรอบโครงความคิดเพื่อการระดมของเครือข่ายจุฬาเชิดชูคุณธรรม” ผลการวิจัยพบว่า วิธีการระดมทรัพยากรของเครือข่ายจุฬาเชิดชูคุณธรรม วิธีการศึกษาศึกษาจากเอกสารขั้นต้น ชั้นรอง การสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า การเคลื่อนไหวของจุฬาฯ เป็นความพยายามช่วงชิง

นิยามความหมายของประชาธิปไตย กรอบโครงความคิดหลักที่เครือข่ายจุฬาฯ ช่วงแรกเป็นเรื่องเกี่ยวพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แต่กรอบโครงหลักได้พัฒนาไปสู่การขับไล่รัฐบาล กรอบโครงในช่วงการขับไล่รัฐบาลนั้นพบว่าไม่เป็นตามหลักการประชาธิปไตย กรอบโครงที่ไฉ่ยังสะท้อนมุมมองชนชั้นกลางต่อชาวชนบทที่มองว่าปัญหาของประเทศมาจากตัวแทนที่มาจากกรเลือกตั้งการซื้อสิทธิขายเสียงทั้งนี้กรอบโครงความคิดยังสอดคล้องกับกรอบโครงความคิดของ กปปส. ข้อค้นพบเรื่องการระดมทรัพยากร เครือข่ายจุฬาฯ เชิดชูคุณธรรมกลับมาอีกครั้ง ในเหตุการณ์ทางการเมืองปี 2556 สอดคล้องกับพิภูษณ มากไชย และคณะ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต 3 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักสุจริต 3 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5 ด้าน คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม แตกต่างกันไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนที่มีอายุที่ต่างกันทำให้มีกระบวนการทางความคิดที่แตกต่างกันออกไปตามช่วงอายุ ทำให้มีการให้ความสำคัญต่อการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โภคิน ขวัญหล้า และคณะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ แตกต่างกันไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พระมหาประเสริฐศักดิ์ ปุณฺณพพตฺตโน (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับธีรวัฒน์พล ลอรุจิริลาสัย(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลเมืองสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเทศบาลเมืองสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีอาชีพต่างกันพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลเมืองสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับชนิด เจริญรักษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดตาก” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดตากแตกต่างกัน

6. สรุป

ควรปลูกจิตสำนึกประชาชนให้คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เลือกคนดี มีคุณธรรม มีผลงาน เหมาะสมเป็นผู้แทนของตนควรรณรงค์ การต่อต้าน การซื้อสิทธิขายเสียงและควรออกกฎหมายลงโทษผู้ขายเสียงและเพิ่มบทบาบทลงโทษตามกฎหมาย แก่ผู้ซื้อเสียงให้หนักยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนประพฤติดี และงดงามทางวาจา โดยการงดเว้นจากการพูดเท็จในการรณรงค์การซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้ง ควรส่งเสริมให้ประชาชนไม่พูดจาใส่ร้าย ยุ้ง หรือสร้างความแตกแยก ส่งเสริมให้ประชาชนประพฤติดี และงดงามทางจิตใจในการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการขายเสียง ควรส่งเสริมให้ประชาชนคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง มองเห็นความเป็นไปตามเหตุปัจจัย ส่งเสริมให้ประชาชนมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนมีความคิดที่ปรารถนาดี มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่กัน

7. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

7.1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. นักการเมืองท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้งแก่ประชาชน ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักและเห็นถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากการขายเสียงตามหลักสุจริต 3 ประการ ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยการประยุกต์ใช้หลักสุจริต 3

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. นักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นควรนำหลักสุจริตธรรม 3 ไปปรับใช้ในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

2. ควรจัดทำแผ่นประกาศหรือป้ายโฆษณาหาเสียงสำหรับปิดประกาศหรือติดตั้งในที่ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดหรือบริเวณที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอนุญาต

3. ควรหาเสียงโดยวิธีแจกเอกสารหาเสียง หรือเทปวัสดุโทรทัศน์ เกี่ยวกับการหาเสียงให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามสถานที่ต่างๆ หรือตามงานพิธีการต่างๆ โดยเอกสารหรือเทปฯ สามารถมีชื่อ รูปภาพ หมายเลขผู้สมัครหรือข้อมูลประวัติ เฉพาะเกี่ยวกับตัวผู้สมัคร

4. ควรใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อช่วยในการหาเสียง (เฉพาะ อบต. ควรขออนุญาตใช้เสียงต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจด้วย เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการใช้เสียงไม่ได้ยกเว้นให้ อบต. แต่ยกเว้นให้ท้องถิ่นประเภทอื่นๆ เข้าใจว่าขณะออกกฎหมายยังไม่มีการจัดตั้ง อบต.)

5. ควรจัดสถานที่เพื่อทำการโฆษณาหาเสียงด้วยตนเอง โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่

6. ควรจัดทำประกาศหรือป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดยมีชื่อ รูปภาพ หมายเลขประจำตัวผู้สมัคร หรือข้อมูลประวัติเฉพาะที่เกี่ยวกับตัวผู้สมัคร และให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ของผู้ว่าจ้าง ผู้ผลิต จำนวน และวัน เดือน ปี ที่ผลิตไว้ด้วย ทั้งนี้ การกำหนดจำนวนของประกาศหรือป้ายดังกล่าวให้เป็นไปตามความเหมาะสมในพื้นที่ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นในเชิงคุณภาพ

2. ควรศึกษาการประยุกต์ใช้หลักธรรมอื่น เช่น อปริหานิยธรรม 7 สังคหวัตถุ 4 เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงการเลือกตั้งในอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

8. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- จรัส สุวรรณมาลา. (2550). วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นในประเทศไทย วารสารสถาบันพระปกเกล้า ปีที่ 5(3), 83-106.
- ขนาด เจริญรักษ์. (2556). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทาโร่ ยามาเนะ. (2516). statistics: AnIntroductoryAnalysis. นิวยอร์ก: สำนักพิมพ์ฮาร์เปอร์แอนด์โรว์.
- ฉันทชัย วิพัฒน์พิรา. (2556). ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ธีรวัฒน์ เลาหุจิราลัย. (2554). พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลเมืองสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นายชัชวาล สุขหล้า. (2562). คู่มือประชาชนเลือกตั้ง อบจ.. กรุงเทพมหานคร; ม.ป.พ..
- บุศรา โพธิสุข. (2559). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2535). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- พระมหาประเสริฐศักดิ์ ปุณฺณพทฺธมโน. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี. วารสารพุทธมัตถ์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม. 5(2): 35-50.
- พิภุชน มากไชย และคณะ. (2559). การประยุกต์ใช้หลักสุจริต 3 ประการ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต. วารสารพุทธสังคมวิทยา. 1(2): 35-54.
- โพธิ์คิน ขวออุ่นหล้าและคณะ. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ. ปริญญารัฐศาสตร์ดุสิตบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- มนตรี ทองรอด. (2553). การซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งท้องถิ่น. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิไลวงศ์ กฤษณะภักดี. (2557). แนวทางการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้ง ตามความคิดเห็นของประชาชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. 1(2): 64-75.
- อัจฉิมา ไกรพันธ์. (2556). การสร้างกรอบโครงสร้างความคิดเพื่อการระดมของเครือข่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ อุ่นทอง. (2555). บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง : ศึกษากรณีเฉพาะอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โอฬาร ถิ่นบางเตียว. (2565). การซื้อสิทธิขายเสียง. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565, จาก <https://d.facebook.com/SAOWatyanggam/photos/a.396568137113069/3858498060920042/?type=3&source=48>.

ภาษาอังกฤษ

- Charoenrat C.. (2013). Public opinion on the performance of Kwian Hak Subdistrict Municipality, Khlung District, Chanthaburi Province. Master of Public Administration Burapha University.
- Chayabutr C.. (1996). Thai Local Government. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Khongrittisuksakon P.. (1992). Local Government. Bangkok: Institute of Development Administration,).
- Khwaunla P. et al. (2020). People's Political Participation in Bueng Kan Province. Doctor of Political Science Thesis Graduate School Pathumthani University.
- Krishnaphuti V.. (2014). Guidelines for the prevention of vote buying in elections. according to public opinion in the Northeast. Praewa Kalasin Journal Kalasin Rajabhat University. 1(2), 64-75.
- Kraipun A.. (2013). Creating a conceptual framework for mobilization of the Chula Virtue Uplifting Network. Master of Political Science Thesis Graduate School Chulalongkorn University.
- Laorujiralai T.. (2011). Political Behavior of People in Song Phi Nong Municipality, Suphan Buri Province. Master of Arts Thesis Department of political science Graduate School Kasetsart University.
- Makchai P. et al. (2016). Application of 3 principles of honesty in the performance of police officers at Muang Phuket Police Station. Phuket Province. Journal of Buddhist Sociology. 1(2), 35-54.
- Phothisuk. B.. (2016). Public Local Political Participation : A Case Study. Chang Phueak Subdistrict, Mueang District, Chiang Mai Province. Research report Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Phra Maha Prasertsak Punyapatano. (2020). Political Participation of People in Surat Thani Municipality. Buddhamak Journal Dharma Studies Research Center Wat Awut Wiksitaram School. 5(2), 35-50.
- Sukla C.. (2019). People's Handbook for Provincial Administrative Organization Election. P.O.L.T., Suwanmala C.. (2007). Local Political Culture in Thailand. Journal of King Prajadhipok's Institute. 5(3), 83-106.
- Thongrod M.. (2010). Vote buying in local elections. Independent study, Master of Public Administration degree Department of Local Administration College of Local Administration Khon Kaen University.
- Thinbangtiew O.. (2022). Buying the rights to sell votes. [https:// d.facebook.com/SAOwatyangngam/photos/a.396568137113069/3858498060920042 /?type=3& source=48](https://d.facebook.com/SAOwatyangngam/photos/a.396568137113069/3858498060920042/?type=3&source=48).

- Unthong A.. (2012). The role of community leaders in preventing vote buying rights : a specific case study of Wat Sing District. Chainat Province. Master's thesis Department of Politics and Governance Graduate School Sukhothai Thammathirat Open University.
- Wipattipraw T.. (2013). Citizenship in Democratic Systems of Dhurakij Pundit University Students. Research report Dhurakij Pundit University.
- Yamane T.. (1973). Tatistics: AnIntroductoryAnalysis. New York: Harper and Row.